

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1126/2019
10.12.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Нурије Рожајца, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пријепољу К 277/16 од 18.12.2018. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 118/19 од 23.07.2019. године, у седници већа одржаној дана 10.12.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Нурије Рожајца, као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Пријепољу К 277/16 од 18.12.2018. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 118/19 од 23.07.2019. године, тако што се окривљени АА, на основу члана 423. тачка 1) ЗКП,

ОСЛОБАЂА ОД ОПТУЖБЕ

- Што од априла месеца 2016. године до новембра месеца 2016. године, не даје издржавање, при чему је окривљени био свестан свога дела и могао да управља својим поступцима, за своје дете, малолетног оштећеног ББ из ..., а та дужност је утврђена правноснажном судском одлуком Општинског суда у Новој Вароши П 365/08 од 27.11.2008. године и то у износу од по 7.000,00 динара месечно, и то до 5. у месецу за претходни месец, а што укупно за наведени период износи 54.500,00 динара, на руке законског заступника малолетног оштећеног ББ – његове мајке ВВ из .., при чему је окривљени био свестан да не даје издржавање за лице које је по закону дужан да издржава, знао је да је његово дело забрањено, али је хтео његово извршење, дакле поступао је у урачунљивом стању и са умишљајем као обликом виности,

- чиме би извршио кривично дело недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда на основу члана 265. став 1. ЗКП.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пријепољу К 277/16 од 18.12.2018. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ, па је осуђен на казну затвора у трајању од пет месеци, коју ће издржати по правноснажности пресуде.

Истом пресудом обавезан је окривљени да суду на име судског паушала, плати износ од 5.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, а пуномоћнику по службеној дужности малолетног оштећеног, адвокату Владану Селаковићу, на име награде за заступање малолетног оштећеног у предметном кривичном поступку, досуђен је износ од 19.500,00 динара, на терет буџетских средстава суда, који му се има исплатити у року од 60 дана, од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Кж1 118/19 од 23.07.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Пријепољу К 277/16 од 18.12.2018. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Нурија Рожајац, због повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе, у смислу члана 423. тачка 1) ЗКП.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је основан.

Иако бранилац као разлог подношења захтева наводи и погрешну примену закона, односно повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, из образложења захтева и навода да се у радњама окривљеног описаним у диспозитиву оптужног акта и у изреци првостепене пресуде, не стичу сви битни елементи кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим и осуђен првостепеном пресудом, која је потврђена другостепеном пресудом, будући да у истима није наведено да ли је и када пресуда по којој је окривљени дужан да

издржава малолетног оштећеног, постала извршна, произлази да се захтевом суштински указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, Врховни касациони суд оцењује основаним.

Основано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер се у радњама окривљеног описаним у диспозитиву оптужног акта и у изреци првостепене пресуде, не стичу сви битни елементи кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим и осуђен првостепеном пресудом, која је потврђена другостепеном пресудом, будући да у истима није наведено да ли је и када пресуда по којој је окривљени дужан да издржава малолетног оштећеног, постала извршна.

Одредбом члана 424. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да ће у пресуди у којој се оптужени оглашава кривим (осуђујућој пресуди) суд изрећи за које дело се оглашава кривим, уз назначење чињеница и околности које чине обележја кривичног дела, као и оних од којих зависи примена одређене одредбе кривичног закона.

Одредбом члана 195. став 1. КЗ прописано је да ће се новчаном казном или казном затвора до две године, казнити онај ко не даје издржавање за лице које је по закону дужан да издржава, а та дужност је утврђена извршном судском одлуком или извршним поравнањем пред судом или другим надлежним органом, у износу и на начин како је то одлуком односно поравнањем утврђено.

Из списка предмета утврђује се да је окривљени АА, првостепеном пресудом оглашен кривим да је извршио кривично дело недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ, на тај начин што у периоду од априла месеца 2016. године до августа 2016. године, није давао издржавање лица за своје дете малолетног оштећеног ББ из ..., кога је по закону дужан да издржава, а та дужност је утврђена правноснажном пресудом Општинског суда у Новој Вароши П 365/08 од 27.11.2008. године.

Стога, по оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају, самим навођењем у оптужном акту и изреци првостепене пресуде законског текста кривичног дела из члана 195. став 1. КЗ, а да при томе није изричито наведено да ли је и када пресуда Општинског суда у Новој Вароши по којој је окривљени био дужан да издржава своје дете, постала извршна, нису садржана сва битна обележја кривичног дела за које је окривљени оптужен, а затим и оглашен кривим и осуђен првостепеном пресудом.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд, је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног као основан и преиначио побијане правноснажне пресуде Основног суда у Пријепољу и Вишег суда у Ужицу, тако што је окривљеног АА применом члана 423. тачка 1) ЗКП, ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ, с обзиром на то да дело за које је

окривљени оптужен оптужним предлогом Основног јавног тужиоца у Пријепољу Кт 513/2014 од 08.12.2016. године, по закону није кривично дело.

Врховни касациони суд је у смислу одредбе члана 265. став 1. ЗКП одредио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, а будући да је окривљени АА овом пресудом ослобођен од оптужбе.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић